

γουδί

γουδί, το, ουσ. [<μτγν. ἰγδίον, υποκορ. του αρχ. ουσ. ἡ ἰγδῖς, με ανάπτυξη του -ου-], ξύλινο, μαρμάρινο ή μεταλλικό κοίλο οικιακό σκεύος για την κονιορτοποίηση με κοπάνισμα μπαχαρικών ή άλλων σκληρών, ιδίως μαγειρικών ή ζαχαροπλαστικών, ουσιών·

- το γουδί το γουδοχέρι (και τον κόπανο στο χέρι), βλ. λ. [γουδοχέρι](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας